

บทละครคริสตมาส

★ ★ ★

๕
เรื่อง

★ ★ ★

๖ ๕
ดวงดาวในท้องฟ้า

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์จักรสีทองฯ 367/18-19 สามแยกไฟฉาย ธนบุรี
นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร.671145 พ.ศ. 2514

บทละครเรื่อง “ดวงดาวในท้องฟ้า”

ตัวละคร

1. ดวงดาว
2. วิทวัส นักปราชญ์
3. เมธาวี นักปราชญ์
4. บัณฑิต นักปราชญ์
5. กรรณิการ์ ภรรยาของวิทวัส
6. มารศรี ภรรยาของ เมธาวี
7. ปริศนา ภรรยาของบัณฑิต
8. เพ็ชรรัตน์ เพื่อนของนักปราชญ์
9. ปราณี่ หญิงชาวเบรเลเฮ็ม
10. มาเรีย
11. โยเซฟ

องค์ที่ 1 ฉากที่ 1

(ฉากที่คาดฟ้าในบ้านของวิทวัส ฉากท้องฟ้าสีน้ำเงินมีดาวสีเงินหลายดวง มีดวงหนึ่งใหญ่กว่าดาวดวงอื่น ๆ ฟ้าห้องสี่เทา มีกระถางต้นไม้สองกระถาง มีม้านั่งยาว มีเบาะแต่งด้วยผ้าสีสดเก๋ ๆ มีม้านั่งเดี่ยว ๆ สามสี่ตัว)

เปิดฉากมีเสียงเพลงแผ่ว ๆ นำขึ้นก่อน แล้วดวงดาวออกมา เปิดฉากเพียงเล็กน้อย

ดวงดาว พระเจ้าทรงรักโลกอันทุกข์ยากลำบากที่ปราศจากความสงบ พระองค์จึงได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมา และข้าพเจ้าผู้เป็นดวงดาวของพระองค์จึงได้นำข่าวดีมาให้แก่ชาวตะวันออกทราบเพราะเขาเป็นนักปราชญ์ชาวเคลเดีย เขาได้ตรวจดูดาวในท้องฟ้าทุกคืน เพราะฉะนั้นพระผู้ทรงสร้างโลกได้ตรัสกับเขาในภาษาที่เขาเข้าใจได้โดยทางดวงดาว และข้าพเจ้าดวงดาวของพระองค์ได้นำข่าวมาประกาศแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าได้เสด็จมาเสวยพระชาติเป็นมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงนำเขาเข้ามาเฝ้าพระองค์เพื่อเขาจะได้นมัสการพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นดวงดาวของพระองค์

(ดวงดาวเข้าโรง เปิดฉากให้เห็นคาดฟ้าบ้าน วิทวัส วิทวัส เมธาวิ บัณฑิต กำลังยื่นพิจารณาดูดาวในท้องฟ้า)

วิทวัส (รำพึง) คินี่ดวงดาวแจ่มใสเหลือเกิน

เมธาวิ มันแปลกกว่าทุกคืนที่ผ่านมา

บัณฑิต (ชี้ที่ดาว) ดาวเหล่านั้นมีรูปร่างเหมือนบัลลังก์ และดาวกลุ่มหนึ่งดงามแท้ มีแสงประหนึ่งเพชรอันล้ำค่า (บัณฑิตและเมธาวิ หยุดพุด และพากัน ไปนั่ง **เมธาวิ** นั่งลงบนม้านั่งยาว **บัณฑิต** นั่งลงบนม้านั่งเล็ก)

เมธาวิ (พูดอย่างเคารพ) มหัศจรรย์ มหัศจรรย์ ดาวเบื้องบนมากเหลือที่จะคณนานับ

วิทวัส (พูดอย่างเคารพ) คุณไม่รู้สิหรือว่า เหนือรัศมีอันใหญ่หลวงนี้ ต้องมีอำนาจที่ไม่ปรากฏ ซึ่งปกครองเราทั้งหลายที่นับถือพระอาทิตย์ เรานมัสการแสงอันรุ่งโรจน์ของพระอาทิตย์ แต่คุณไม่คิดหรือว่ามีพระหัตถ์อันทรงอำนาจได้สร้างพระอาทิตย์ไว้ และได้กำหนดวิถีโคจรของพระอาทิตย์ไว้ด้วย

เมธาวิ ผมเองเคยคิดว่าคงจะมีพระหัตถ์อันมั่งคั่งถาวรที่ได้ทรงสร้างดวงดาวทั้งปวงซึ่งกำหนดที่และแสงสว่าง

บัณฑิต เราอาจใช้เวลาชั่วชีวิตเพื่อแสวงหาความรู้เกี่ยวกับดวงดาว เหมือนดั่งบิดาและบรรพบุรุษของเราได้ปฏิบัติมาแล้ว แต่รู้สิกว่าเรายังรู้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คงมีผู้ยิ่งใหญ่ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง

วิทวัส (พูดทันที) คุณซิคุณ (ชี้ที่ดาว) คุณเห็นดาวที่ประหลาดทางทิศตะวันออกเฉียง (ทุกคนลุกขึ้น)

เมธาวิ มันสว่างยิ่งกว่าดาวอื่น ๆ

บัณฑิต ผมได้พิจารณากลุ่มดาวนี้มาหลายปีแล้ว ผมแน่ใจเหลือเกินว่า ดาวดวงนี้ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย คงมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเป็นพิเศษ

วิทวัส ผมก็คิดว่าคงเป็นสัญลักษณ์อันสำคัญ พระหัตถ์เบื้องบนคงประทานให้ดาวดวงนั้นมีรัศมีรุ่งโรจน์เป็นพิเศษ

เมธาวิ คุณซิสว่างยิ่งขึ้นทุกที ดูเหมือนดาวนั้นทอแสงไปสู่แดนไกล

บัณฑิต (พูดซ้ำ ๆ) ผมคิดว่าผมเข้าใจความหมายแห่งปรากฏการณ์ของดาวดวงนั้น ผู้ยิ่งใหญ่ได้เสด็จมาเสวยพระชาติเป็นมนุษย์และเป็นเจ้าโลก ดาวนั้นคงนำเราไปสู่ที่ประทับของพระองค์ (เพ็ชรรัตน์ออกมา)

วิทวัส (อย่างตื่นเต้น) (จับแขนเพ็ชรรัตน์) คุณไม่เห็นดาวประหลาดทางทิศตะวันออกเฉียงหรือ ดาวนี้ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย

เมธาวิ มันมีรัศมีสีทองเป็นทางยาว

บัณฑิต คงเป็นหมายสำคัญแสดงว่า กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ประสูติ

เพ็ชรรัตน์ (พูดอย่างไม่เอาใจใส่) ถูกแล้วนั่นคือดาวที่สุกใสกว่าดาวดวงอื่น ๆ คุณนี่นะ (ยกแหวนขึ้นดู) ผมได้ซื้อแหวนวงนี้จากชาวอียิปต์เมื่อคืนนี้เอง คุณเคยเห็นทับทิมสีแดงสดอย่างนี้และมีค่าเท่านี้บ้างไหม ผมพยายามต่อจนได้ราคาถูกลงมาก

วิทวัส จริง แหวนของคุณเป็นแหวนที่งาม แต่ดาวดวงนั้นใจนจึงส่องแสงสดใสยิ่งขึ้นทุกที

เมธาวิ คุณบัณฑิต ผมคิดว่าคุณพูดถูก ดาวใหม่ในท้องฟ้าเป็นปรากฏการณ์ ที่ประกาศว่า กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ได้เสด็จมาประสูติอย่างแน่นอน

บัณฑิต ผมมั่นใจว่าผมทราบความหมายนั้นแล้ว และผมคิดว่าผมควรจะไปเฝ้าพระองค์

วิทวัส เราอาจจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้ที่ทรงสร้างโลกที่เราถนัดอยู่ แน่แน่นอนผู้ที่มิอาจเหนือสิ่งทั้งปวงได้ส่งดาวใหม่นี้ ให้ปรากฏในท้องฟ้าเพื่อส่งข่าวแก่เรา

เมธาวิ ถ้าเราตามล่าแสงนั้นไป บางทีเราจะได้พบกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่พระองค์นั้น

บัณฑิต เราออกเดินทางเดี๋ยวนี้เถิด จะได้หมดปัญหาที่เราสงสัย

วิทวัส (พูดกับเพ็ชรรัตน์ ที่ยังชมแหวนอยู่ตลอดเวลาการสนทนา) คุณเพ็ชรรัตน์จะไม่เดินทางไปกับเราหรือ? ดาวดวงนั้นมีความหมายมหัศจรรย์อยู่นะ

เพ็ชรรัตน์ (พูดเยาะเย้ย) เพียงแต่เห็นดาวที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แล้วจะเดินทางไกลไปกับคุณนะ หรือ?

บัณฑิต (อย่าสนใจ) คุณเพ็ชรรัตน์ คุณใจของคุณช่างไม่ได้ยินเสียงเรียกร้องจากดาวดวงนั้นเลย

เพ็ชรรัตน์ แน่ละ ผมได้ยินเสียงเรียกร้องจริง แต่เป็นเสียงเรียกร้องของชาวอียิปต์คนขายแหวน ทับทิมวงนั้นให้แก่ผม เพราะเขามีแหวนมรกตอันล้ำค่าอีกวงหนึ่ง ผมรู้สึกว่ายากเหลือเกินที่จะตัดสินใจว่า ทับทิมและมรกตอย่างไรหนามีค่ามากกว่ากัน เดียวนี้ผมตกลงใจแล้วว่า ผมต้องซื้อแหวนมรกตนั้นด้วย

วิทวัส คุณเพ็ชรรัตน์ คุณไม่เห็นหรือว่าดาวดวงนั้นสุกใสอย่างประหลาด

บัณฑิต คุณไปกับเราเถิด ไม่เที่ยวหากษัตริย์ที่ประสูติใหม่องค์นั้น

เพ็ชรรัตน์ ผมไม่เห็นว่ามีสาระพอที่คนฉลาดอย่างเรา จะไปเที่ยวสืบหากษัตริย์ที่ประสูติใหม่นี้ เพราะปรากฏการณ์ของดาวบนท้องฟ้า เป็นเรื่องน่าขบขัน ผมจะไปตามหาชาวอียิปต์ และซื้อเพชรพลอยของเขา

บัณฑิต (พูดอย่างเศร้า) คุณเพ็ชรรัตน์ คุณไม่คิดถึงอะไรนอกจากเพชรพลอยของคุณเท่านั้นละ หรือ จงตกลงใจไปสืบหากษัตริย์องค์นั้น ตามลำแสงของดวงดาวกับเราเถิด

จบฉากที่ 1

(คณะนักร้องเพลงพิเศษ สลับฉาก)

ฉากที่ 2

(เปิดฉากดวงดาวออกมา)

ดวงดาว บัดนี้นักปราชญ์ชาติแคลเดียได้เห็นข้าพเจ้า ซึ่งเป็นดวงดาวของพระองค์ และทวยปัญหาอันมหัศจรรย์นี้ได้ถูกต้อง ส่วนคนอื่น ๆ เช่นพีชรัตน์ก็ไม่สนใจ จิตใจของเขาไม่รู้จักแสวงหาความจริง แต่เขาคิดว่า ทรัพย์สมบัติในโลกมีค่ามากกว่าข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเป็นดวงดาวของพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นบาป ส่องแสงมายังเมืองหนึ่ง ณ สถานที่ไกลและแสงอันเหลืองอร่ามของข้าพเจ้านั้น พุ่งตรงไปยังผู้ประสูติใหม่ ซึ่งคนทั้งโลกต้องบูชา แน่ะ คุณวิทวัสและคุณกรรณิการ์ ภรรยาของเขาออกมาที่ดาวฟ้าอีก เขากำลังเตรียมตัวเดินทาง

(ม่านเปิดออกให้เห็น กรรณิการ์ นั่งอยู่บนม้าขาว)

วิทวัส (กำลังยืนอยู่ที่ดาวฟ้า ฉากนี้เหมือนกับฉากแรก)

วิทวัส (ชี้มือ) โน่นแน่ะ น้องรัก ดวงดาวประหลาดทอแสงไปสู่ที่ ๆ ไม่มีใครรู้จัก พี่รู้สึกว่าคุณดวงนั้นเรียกร้องให้พี่ตามรัศมีนั้นไป พี่ได้พิจารณาท้องฟ้าเช่นเดียวกับบิดาของพี่ แต่พี่ไม่เคยเห็นดวงประหลาดเช่นนี้ ช่างเรียกร้องพี่จริง ๆ

กรรณิการ์ (พูดซ้ำ ๆ) พี่คะ มันเป็นดวงที่แปลกจริง ๆ และน้องก็รู้สึกเหมือนกับว่า เป็นปรากฏการณ์ที่มีความหมายแต่พี่เป็นคนฉลาดมาก ถึงแม้จะยังหนุ่มอยู่ก็จริง พี่รู้สึกแน่ใจว่า การเดินทางไปสู่จุดหมายที่ไม่รู้จักนี้เป็นการฉลาดไหม

วิทวัส (นั่งลง) เพราะพี่เป็นนักปราชญ์ พี่จำเป็นต้องทำตามเสียงเรียกร้องจากดวงดาว ซึ่งเป็นคำสั่งที่ลึกลับ คุณเมธาวิและคุณบัณฑิตผู้มีอาวุโสและสติปัญญาเฉลียวฉลาดกว่าพี่ ก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกัน เราจะไปตามทางลำแสงของดาวนี้ โดยไม่เลือกว่าจะไปสู่ที่ใด พี่มั่นใจว่าลำแสงของดาวนี้ จะนำเราไปพบกษัตริย์ผู้ประสูติใหม่ กษัตริย์เช่นนี้ไม่เคยอุบัติในโลกก่อนเลย

กรรณิการ์ ถ้าพี่แน่ใจว่าพี่จะได้พบกษัตริย์จริง ๆ แล้ว พี่ต้องนำของขวัญที่เหมาะสมไปถวายแด่พระองค์ คงจะมีวันหนึ่งที่พระองค์จะได้ปกครองเมืองของเรา

วิทวัส (ขณะที่เปิดหีบเครื่องเพชร) ควรจะเป็นเครื่องทอง (เขายกเครื่องประดับที่ทำด้วยทอง) คุณน้องรักนี้เป็นชิ้นที่มีค่ามากที่สุด

กรรณิการ์ อย่าเลยคะพี่ ๆ เป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในเมืองนี้ แต่คงไม่มีใครในเมืองไกลทราบทำไมพี่จึงต้องนำของที่มีค่ามากที่สุดไปถวายแด่กษัตริย์ที่ไม่รู้จัก (กรรณิการ์ นำเครื่องเพชรออกมาพิจารณาหลายชิ้นเพื่อตัดตัดสินใจ)

วิทวัส (พูดอย่างหนักแน่น) น้องพูดเช่นนั้นก็ไม่ถูก พี่ต้องนำของดีที่สุดไปถวายแด่กษัตริย์องค์นี้ (ขณะที่เขาพูดจบ กรรมนิการ์ลุกขึ้นมองไปทางซ้าย)

กรรมนิการ์ แน่ะ คุณเมธาวิและคุณมารศรีมาแล้ว (เมธาวิ และ มารศรีเข้ามา วิทวัส ลุกขึ้นต้อนรับ)

เมธาวิ (ชี้ที่ดาว) ดาวยังส่องแสงและลำแสงรัศมีทองสว่างกว่าก่อน คุณพร้อมที่จะตามลำแสงนั้นไปหรือ?

วิทวัส พร้อมครับ ผมฟังจะเลือกเครื่องทองสำหรับถวายพระองค์ (มารศรีและกรรมนิการ์ นั่งลง กรรมนิการ์ นำเครื่องทองมาให้ดู)

เมธาวิ งาม งามแท้

มารศรี เหมาะสำหรับกษัตริย์จริง ๆ แต่พี่เมธาวิมีความคิดต่างกว่านี้

เมธาวิ เป็นกษัตริย์ก็จริง แต่แตกต่างกับทุกองค์ที่เราเคยพบ ผมเชื่อว่าพระองค์เป็นโอรสสวรรค์จากผู้ที่มิอำนาจยิ่งใหญ่ได้ทรงประทานให้เรา พระผู้ยิ่งใหญ่ได้ทรงสร้างดาวทั้งปวงและประทานดาวดวงนี้เพื่อจะชี้ทางให้เรา พระผู้ยิ่งใหญ่กว่าพระอาทิตย์ที่เราบูชาในพระวิหารนั้น (ชี้ที่นอกจาก) พระผู้ยิ่งใหญ่และบริสุทธิได้เสด็จมาจากเบื้องบน

มารศรี พี่จะเอากำยานไปถวายแด่พระองค์

เมธาวิ (เอาผอบกำยานออกมา) ของขวัญที่เหมาะสมสำหรับถวายเครื่องสักการะนี้ เป็นกำยานเช่นเดียวกับที่เราถวายแด่พระอาทิตย์ในพระวิหาร และน้องมารศรีก็มีใจตรงกันกับผม

กรรมนิการ์ เดียวนี้ฉันก็เห็นด้วยกับพี่วิทวัสเหมือนกัน

มารศรี แม้ว่าฉันจะไปกับพี่เมธาวิไม่ได้ แต่ใจฉันก็จะติดตามพี่ไปด้วย และใจฉันจะได้ถวายกำยานแทบพระบาทพระองค์บริสุทธิ

กรรมนิการ์ ใจฉันก็จะได้ถวายทองคำแด่กษัตริย์เช่นเดียวกัน

วิทวัส ฉะนั้นที่ขงคั้นเราออกเดินทางกันเถิด จะเตรียมตัวกันทันไหม คุณบัณฑิตพร้อมแล้วหรือยัง?

เมธาวิ เขาบอกว่า เขาพร้อมแล้ว

มารศรี คุณบัณฑิตเป็นคนยากจน เขาจะเอาอะไรไปถวายหนอ

วิทวัส ผมแน่ใจว่าเขาจะมีของถวายแน่นอน (เพ็ชรรัตน์เข้ามา)

วิทวัส (รีบร้อน) คุณเพ็ชรรัตน์เรามีข่าวดีที่จะบอกคุณ ในไม่กี่ชั่วโมงคุณเมธาวิ คุณบัณฑิตและผมจะออกเดินทางตามลำแสงของดาวนั้น ซึ่งจะได้นำเราไปถึงพระผู้ยิ่งใหญ่ที่อุบัติขึ้นในโลก

เพ็ชรรัตน์ (อย่างไม่เอาใจใส่) อ้อ ดาวนั้นอีกหรือ สว่างมากกว่าเพื่อนจริง ๆ ถ้าแสงเป็นพวง แต่คุณนี่ซิคุณมารศรีและคุณกรรณิการ์ (อวดแหวน) เมื่อคืนนี้ผมได้ให้คุณเมธาวิและคุณวิทวัสดูแหวนทับทิมนี้ ซึ่งผมได้ซื้อจากชาวอียิปต์ ราคาถูกมาก ผมเชื่อว่าคงไม่ทราบว่าเป็นเพชรพลอยที่มีค่ามาก หรือบางทีเขาอาจจะร้อนเงิน วันนี้ผมได้พบชาวอียิปต์คนนั้นอีก ได้ซื้ออมรตจากเขาด้วย (อวดแหวนอีกวงหนึ่ง) ช่างเกี้ยวสอใสอะไรเช่นนี้

กรรณิการ์ จริงจริงเพ็ชรรัตน์ ช่างงามแท้ ๆ

มารศรี และหายากด้วย

วิทวัส แต่คุณเพ็ชรรัตน์ จงดูดาวนั้น ท่านไม่สังเกตความงามอันมหัศจรรย์บ้างหรือ

เมธาวิ คุณไม่รู้หรือว่า ดาวนั้นมีค่าดีสำหรับคุณเช่นเดียวกับเรา

เพ็ชรรัตน์ (อย่างไม่เอาใจใส่) ดาวนะหรือ ผมไม่ใช่นักปราชญ์เช่นคุณนี่ ผมไม่เห็นสัญลักษณ์ในประกายดาวดวงดาวทุกดวงจะมีความสว่างเท่ากันหรือ คุณเชื่อตามสัญลักษณ์ของคุณ ผมเลือกเอาเพชรพลอยของผมดีกว่า

(ปิดม่านจบฉากที่ 2)

(บรรเลงดนตรีพิเศษลับฉาก)

ฉากที่ 3

(เปิดม่านดวงดาวออกมา)

ดวงดาว ถึงแม้ว่าแสงของข้าพเจ้าจะสว่างไสวไปทั่วพิภพก็จริง มีบางคนที่ยึดมั่นว่าแสงนั้นมาจากพระเจ้า แต่บางคนไม่ได้เอาใจใส่ต่อแสงนั้นเลย ทรัพย์สมบัติในพิภพนี้เอง ทำให้เขาเหล่านั้นมองไม่เห็นปรากฏการณ์ในสวรรค์ เดียวนี้เราอยู่ที่บ้านของบัณฑิตเขากำลังช่วยพวยงปริศนาขึ้นไปดูดาวบนดาวฟ้า

(ดวงดาวเข้าโรง และบัณฑิตออกมาช่วยปริศนาให้นอนลง บัณฑิตได้นำหมอนมาหนุนศีรษะปริศนา และคลุมผ้าห่มให้เรียบร้อย เพื่อจะได้พักผ่อนสบาย)

บัณฑิต นื่องเห็นดาวประหลาดนั้นไหม สว่างไสวอะไรเช่นนี้

ปริศนา เห็นค่ะ ดวงนั้นมหัศจรรย์จริง ดูเหมือนว่ารัศมีสีทองด้วย

บัณฑิต พี่ไม่เคยเห็นแสงนั้นมาก่อนเลย

ปริศนา นื่องก็ไม่เคยเห็นเหมือนกัน พี่เคยพานื่องขึ้นมาดูดาวเสมอ แต่นื่องไม่เคยเห็นดาวที่มึรัศมีรุ่งโรจน์เช่นนี้

บัณฑิต คุณวิทวัส และคุณเมธาวี เขาก็เชื่อแน่ว่าดาวที่ปรากฏนี้เป็นปรากฏการณ์อย่างแปลก เราทั้งสามจะติดตามลำแสงนั้นไปเพื่อจะได้พบกษัตริย์ผู้บริสุทธิ์

ปริศนา พี่เขา คุณเพ็ชรต้นอยู่กับพี่เวลาดูดาวดวงนั้นหรือ?

บัณฑิต นื่องเอ๊ย คุณเพ็ชรต้นเขาไม่ได้เอาใจใส่กับดาวดวงนั้นเลย เขาซื้อแหวนทับทิมจากชาวอียิปต์และเขาคิดว่า แหวนวงนั้นมีค่ามากกว่าดวงดาวทั้งปวง นื่องรักจะยินดีกับพี่ใหม่ที่พี่จะไปกับคุณวิทวัส และคุณเมธาวี เพื่อจะตามหาผู้ที่ทำให้ดวงดาวนั้นปรากฏขึ้น

ปริศนา นื่องยินดีค่ะ พี่จะเอาอะไรไปถวายแด่พระองค์เล่าคะ?

บัณฑิต ยังไม่ทราบเลยนื่อง เพราะพี่ไม่มีเงินเหมือนคุณวิทวัสและคุณเมธาวี คุณวิทวัสเขาว่าจะเอาทองคำ ส่วนคุณเมธาวีเขาว่าจะเอากายาไปถวายพระองค์

ปริศนา เมื่อคืนนี้ตอนที่พี่ คุณวิทวัส และคุณเมธาวีอยู่ดูดาวนั้น นื่องได้ฝันเห็นพระเจ้าผู้มาประสูติใหม่บนพื้นพิภพนี้

บัณฑิต ไหนนื่องลองเล่าให้พี่ฟังบ้างซิ (แล้วบัณฑิตไปนั่งข้าง ๆ ปริศนาและจับมือปริศนา)

ปริศนา (พูดช้า ๆ และชัด) นื่องได้ฝันเห็นกษัตริย์องค์หนึ่งมาประสูติซึ่งไม่มีกษัตริย์ใดเหมือนกษัตริย์องค์นี้มาแต่ก่อน และอาณาจักรของพระองค์จะดำรงอยู่ถาวร ถึงแม้ว่าอาณาจักรของกษัตริย์อื่น

ๆ ได้ สูญสิ้นหมดแล้วก็ตาม และน้องได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ตรัสว่า พระองค์ได้ครองราชสมบัติสืบต่อไปจนชั่วกาลปาวสาน

แล้วความฝันของน้องได้เปลี่ยนไป น้องได้เห็นพระองค์ประทับอยู่ตรงหน้าน้อง พระองค์ไม่ได้ฉลองพระองค์เหมือนเช่นกษัตริย์ทั้งหลาย แต่เครื่องฉลองพระองค์นั้นขาวบริสุทธิ์ พร้อมทั้งมีรัศมีเหมือนดั่งมหาบุโรหิตฉะนั้น แล้วพระองค์ได้ตรัสว่า “เรามีได้มหาบุโรหิตที่จะร่วมสุขร่วมทุกข์กับเราเลย แต่พระองค์ได้ถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นก็ดีพระองค์ก็ปราศจากความบาปทั้งปวง”

แล้วความฝันของน้องก็ได้เปลี่ยนเป็นครั้งที่สาม น้องได้เห็นพระองค์ซึ่งไม่ได้ฉลองพระองค์อย่างกษัตริย์ และก็ได้ทรงฉลองพระองค์ด้วยผ้าขาวบริสุทธิ์ของมหาบุโรหิตเช่นครั้งก่อน แต่ได้มีพวกที่เกลียดชังพระองค์เกลียดพระองค์โดยสวมมงกุฎนามให้พระองค์ และหัวเราะเยาะอย่างเย้ยหยัน

พระองค์ทรงแบกไม้กางเขน ที่พระอัสสาเต็มไปด้วยเลือด และประชาชนกำลังเยาะเย้ยพระองค์ และน้องได้เห็นพระองค์ถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขนนั่นอยู่นอกกำแพงเมือง พระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์ เพราะความรักมนุษย์ทั้งปวงในพิภพนี้ น้องได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ซึ่งจะจิตใจได้ว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงยกความผิดบาปของโลก” และน้องได้นมัสการที่ไม้กางเขนนั่น พี่ที่รัก น้องรู้สึกว่าคุณดวงนั้นได้ประกาศถึงพระองค์ผู้นั้นจริง ๆ น้องเชื่อแน่ว่าพระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ โดยความฝันนี้ น้องได้ทราบว่าคุณเป็นผู้ช่วยให้พ้นจากความบาป พระองค์จะทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อคนทั้งปวง (บันทึก ลูกขึ้นเดิน ไปเดินมาช้า ๆ และทำท่าคิด)

บันทึก (ท่าง) กษัตริย์.....พี่เข้าใจแล้ว ท่านมหาบุโรหิตผู้บริสุทธิ์.....พี่เข้าใจดีแล้ว แต่พระผู้ช่วยให้พ้นจากความบาป เป็นผู้ที่ทรงทนทุกข์ทรมาน

ปริศนา (พูดเสียงหนักแน่น) น้องได้ฝันเห็นเช่นนั้นจริง ๆ นะคะ

บันทึก (พูดอย่างตัดสินใจ) ถ้าเช่นนั้นพี่ก็เชื่อมั่นน้องรัก เราไม่มีทองคำถวายแด่กษัตริย์หรือกำยานถวายแด่ท่านมหาบุโรหิต แต่มดขอบ มดขอบสำหรับถวายสักการบูชาต่อผู้ที่โสกเศร้าและทนทุกข์ทรมาน

ปริศนา ต่อพระผู้ช่วยให้รอดพ้นบาป

บันทึก พระผู้ช่วยให้พ้นบาป เรารู้จักแต่ความทุกข์ทรมาน น้องป่วยมาหลายปีแล้ว พี่ไม่สามารถที่จะช่วยน้องได้ มดขอบนี้เปรียบเหมือนความโสกเศร้าและการเสียดสละ จะได้เป็นของถวายของเรา

บันทึก (ลุกขึ้นออกไปข้างซ้ายและถือห่อสีม่วงเดินกลับมาอีก วิทวัสและเมธาวีเข้ามา)

วิทวัส เราพร้อมกันแล้วหรือยังล่ะ? จะได้ออกเดินทางแต่เดี๋ยวนี้

เมธาวี คุณบัณฑิต คุณจะไปกับเราด้วยหรือ?

บัณฑิต อ้อ แน่นอนทีเดียว น้องรักจะเห็นด้วยกับพี่ไหม

ปริศนา น้องเห็นด้วยค่ะ ถึงแม้ว่าตัวของน้องจะอยู่ที่นี้ก็จริง แต่ใจของน้องก็จะติดตามพี่ไปด้วย (เพ็ชรรัตน์ เข้ามา)

เพ็ชรรัตน์ (โดยไม่ทักเขาเลย) คุณบัณฑิต ผมได้ให้แหวนพวกนั้นคุณแล้ว แต่คุณยังไม่ได้ดูเลย คุณซิ มันได้พบชาวอียิปต์อีกที และได้ซื้อแหวนมรกตวงนี้ แหม ราคาถูกดีจริง และมีประกายแวววาวดีไม่ใช่หรือ

บัณฑิต เป็นแหวนมรกตที่งามจริง ข้อนั้นไม่ต้องสงสัยเลย แต่คุณเพ็ชรรัตน์ คุณควรจะเดินทางไปกับเราเถิด คุณลำแสงนี่ซิ สว่างรุ่งโรจน์จริง ๆ นะ เราารู้สึกว่าแสงนี้จะนำเราไปถึงพระผู้ที่เสด็จมาจากเมืองบน

วิทวัส ถึงกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่

เมธาวี ถึงมหาปุโรหิต

บัณฑิต (โค้งศีรษะลง) ถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นบาป

วิทวัส (มองเพ็ชรรัตน์) จงถวายเพชรพลอยของคุณแทบพระบาทกษัตริย์ที่ประสูติใหม่เถิด

เพ็ชรรัตน์ คุณนึกว่า ผมจะยอมให้เพชรพลอยอันมีค่าของผมรี? ไม่ยอมเด็ดขาด คุณนะงั๊งที่จะออกเดินทางเช่นนี้ (พูดอย่างดุ๊ก) นี่ละหรือนักปราชญ์ชาติตะวันออก

บัณฑิต เราจะไปตามเสียงเรียกร้องของดวงดาวนั้น และตามลำแสงนั้นไปด้วย ลาก่อนนะน้องรัก

เมธาวี เราออกเดินทางกันเถิด อีกไม่ช้าก็จะย่างรุ่งแล้ว (เพ็ชรรัตน์ เข้าโรงและเดินดูแหวนไปจนกระทั่งเข้าโรง บัณฑิต เมธาวี วิทวัส เดินตาม)

(ปิดฉากที่ 3) (ปิดองค์ที่ 1)

(ดนตรีบรรเลงเพลงพิเศษ)

องค์ที่ 2

ฉากที่ 1

ดวงดาว นักปราชญ์ได้เดินทางกลางคืน และพัก่อนกลางวัน พอดก่ำก็เดินทางต่อไปตามลำแสงของข้าพเจ้าผู้เป็นดวงดาวของพระองค์ ข้าพเจ้าได้ชี้ทางให้นักปราชญ์เหล่านั้น ถึงแม้ว่าพวกนักปราชญ์จะอ่อนเพลียเมื่อย่ำล้าสักปานใดก็ตาม เขาก็ยังไม่ลดความพยายามและอดทนที่จะเดินทางต่อไป ในระหว่างทางที่เขาไปนั้นต้องขึ้นเขาลงห้วยเดินผ่านทะเลทราย บางครั้งเขาก็ต้องฝ่าอันตรายบุกป่าฝ่าหนาม บางเวลาเมื่อเขาเดินทางไปถึงทางที่สะดวกสบายเขาก็โล่งใจ ถึงอย่างไรก็ตามแม้จะเป็นทางลำบาก หรือสบายก็ดี เขาไม่หมดความมานะ เดียวนี้เขาได้มาถึงแผ่นดินชาติอิบรูแล้ว และกำลังจะถึงกรุงเยรูซาเล็ม เขาได้หยุดพักก่อนย่ำรุ่ง

(ดวงดาว เข้าโรง วิทวัส เมธาวิ เข้ามาและ บัณฑิต เดินออกมา)

วิทวัส เราควรจะได้พักผ่อนกันบ้างสักเล็กน้อย ฉันจะได้ก่อไฟให้อบอุ่นสักหน่อย

(บัณฑิต และ เมธาวิ นั่งลง วิทวัส หาฟืนมาก่อไฟ เมื่อเสร็จแล้วทั้ง 3 ก็นั่งจับกลุ่มล้อมรอบไฟและยื่นมือผิงไฟ)

เมธาวิ อากาศเย็นมาก เมื่อใกล้จะถึงย่ำรุ่ง

บัณฑิต ผมแน่ใจว่าเราจนจะถึงจุดหมายปลายทางของเราแล้ว

วิทวัส โน่นคือกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเมืองหลวงของชาติยิว หลังจากลมนั้นคือพระวิหารของเขา (ชี้มือ)

เมธาวิ แหม ช่างใหญ่เหมือนวิหารแคลเดียที่เราบูชาพระอาทิตย์

บัณฑิต (ชี้มือ) นั่นคงเป็นพระราชวัง

วิทวัส เอ เขาว่าเฮโรด ชาวอะโคมเป็นผู้ปกครองส่วนใต้ของแคว้นนี้ บางทีกษัตริย์ที่ประสูติใหม่คงจะประทับอยู่ในพระราชวังนั้น

เมธาวิ แต่ว่ามหาบุโรหิตคงอยู่ในพระวิหาร

บัณฑิต (รำพึง) พระผู้ช่วยให้พ้นบาป ผมไม่ทราบเลยว่า พระองค์จะประทับที่ไหน

วิทวัส (เปิดหีบเครื่องเพชรดู) ทองคำเป็นของถวายกษัตริย์ที่เหมาะสมทีเดียว

เมธาวิ (มองชะอบของเขา) นี่คือกำยานที่หอมและหายากที่สุด และเป็นของถวายแด่พระผู้บริสุทธิ์ ที่ดาวจะนำเราไปถึงข้างหน้านี้

บัณฑิต (ดูของถวายของเขา) แต่คุณบัณฑิต คุณมีของถวายที่แปลกแท้ มดยอบนั้นไม่แสดงถึงความยินดี คุณคิดว่าเป็นของถวายที่เหมาะสมไหม

บัณฑิต (พูดเบา ๆ) สำหรับกษัตริย์ไม่เหมาะเลย สำหรับท่านมหาปุโรหิตก็ไม่เหมาะเหมือนกัน แต่เฉพาะพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นบาปก็เหมาะและมาจากผู้ที่ถ่อมตัว และมีใจรักพระองค์จริง ผมแน่ใจว่าพระองค์จะทรงรับด้วย

วิทวัส (ขณะที่ลุกขึ้น) พี่น้องที่รัก เราพากันไปเกิด รุ่งอรุณแล้ว ผมรู้สึกเราเกือบจะถึงจุดหมายปลายทางของเรา เราพากันไปถึงพระราชวังกรุงเยรูซาเล็มโน้น และถามถึงกษัตริย์ที่ได้เกิดใหม่ เขาคงจะบอกให้

เมธาวี ถ้าหากว่าเป็นท่านมหาปุโรหิตที่ได้เสด็จมาในพิภพนี้ เราอาจจะสืบถามในพระวิหารได้ พระองค์คงประทับอยู่ ณ ที่นั่น

บัณฑิต (รำพึง) แต่พระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นบาปจะประทับอยู่ที่ไหนก็ไม่ทราบ (**บัณฑิต** และ **เมธาวี** ลุกขึ้น)

วิทวัส มาเถิดพวกเราเดินทางต่อไป เพื่อพบกษัตริย์

เมธาวี พระองค์ผู้บริสุทธิ์

บัณฑิต พระผู้ช่วยให้พ้นบาป (และทุกคนเตรียมตัวจะออกเดินทาง เข้าโรง)

(ปิดฉากที่ 1) (องก์ที่ 2)

(เพลงพิเศษเดี่ยวสลับฉาก)

ฉากที่ 2

(ดวงดาว ออกมา)

ดวงดาว เมื่อนักปราชญ์ชาติตะวันตกออกไปในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ได้สืบหาพระราชวัง แต่ กษัตริย์เฮโรดหาได้ทราบถึงผู้ที่มาประสูติเป็นกษัตริย์ของชาติไม่ กษัตริย์เฮโรดทรงประชุมพวกอำมาตย์ แล้วตรัสถามว่ากษัตริย์องค์ที่มาประสูติใหม่นี้จะประสูติที่ไหน พวกอำมาตย์ที่มีความรู้เกี่ยวกับต้นฉบับของพระคัมภีร์ จึงกราบทูลว่า “ข้าแต่ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท กษัตริย์องค์นี้ได้ประสูติที่เมืองเบธเลเฮม เพราะว่าผู้พยากรณ์ได้ทำนายไว้ว่า “ท่านบ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูดา จะเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดท่ามกลางพวกเจ้านายของยูดาที่ยังมีได้ เพราะว่าผู้หัวหน้าจะออกจากท่าน ผู้ซึ่งจะครอบครองชาติอิสราเอลพลไพร่ของเรา”

ดังนั้นนักปราชญ์จึงเดินทางต่อไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ในที่สุดได้ถึงคอกวัวคอกหนึ่ง ข้าพเจ้า ซึ่งเป็นดวงดาวของพระองค์ ได้นำเขามาถึงที่นั่นแล้ว ลำแสงของข้าพเจ้าได้หยุดอยู่ตรงเหนือคอกวัวนั้น (ดวงดาว เข้าโรง เปิดฉากให้เห็นคอกวัว มาเรีย กำลังนั่งข้าง ๆ รางหญ้า โยเซฟ ยืนอยู่ข้างหลังปราณี ยืนอยู่ใกล้ ๆ และกำลังมองพระกุมารในรางหญ้านั้น)

มาเรีย พระองค์ทรงเป็นพระกุมารที่น่ารัก

ปราณี (กำลังเอาผ้าห่มใส่ที่รางหญ้า) น่ารักจริง ๆ แต่ที่นี่ไม่เหมาะสำหรับพระองค์เลย

มาเรีย หญ้าแห้งนี้อ่อนและหอมด้วย ซึ่งทำให้พระกุมารน้อยอบอุ่น

ปราณี พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้พ้นบาปของเรา ตามสัญญาพันธสัญญาจริงหรือ? ฉันเห็นผู้เลี้ยงแกะวิ่งมาและคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ เขาได้กล่าวถึงแสงสว่างที่ฉายเป็นลำแสงลงมาจากท้องฟ้า และเสียงเพลงของทูตสวรรค์ ฉันคิดว่า ฉันก็ได้ยินเสียงเพลงแล้ว ๆ มาแต่ไกล

มาเรีย บทเพลงนั้นคือ “รักมีภาพงามมีแก่พระเจ้าในที่สูงสุด บนพิภพนี้ จงมีความสุขสงบ สำราญท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง”

ปราณี คนเลี้ยงแกะ ได้กล่าวตามคำพูดของทูตสวรรค์

มาเรีย ค่ะ คำเหล่านั้นจะอยู่ในความทรงจำของฉันตลอดกาล ทูตสวรรค์กล่าวว่า “อย่ากลัวเลย เพราะนี่แน่ะ เรานำข่าวดีมาประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งจะเป็นที่ชื่นชมยินดีเป็นอันมากแก่คนทั้งปวง คือว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้พ้นบาปของท่านทั้งหลาย คือพระคริสต์ได้ประสูติที่เมืองดาวิด” คุณปราณี เมื่อเขากล่าวจบคนเลี้ยงแกะได้นมัสการพระกุมารที่รักของเรา

ปราณี เหมือนกับฝันไปนะ มาเรีย พระผู้ช่วยให้รอดได้เสด็จมาแล้ว

มาเรีย ไม่มีห้องว่างในภัตตาคารเลย แต่ท่านก็ได้มีความเมตตากรุณาแก่เราเป็นอย่างมาก

โยเซฟ (ได้มองออกไปข้างนอกและหันกลับมามองมาเรียและปรานี) คุณมาเรีย คุณปรานี แหม มีดาวดวงใหญ่จริง ทอรัสมีสีทองส่องมายังคอกนี้ ผมไม่เคยเห็นดวงดาวที่มีประกายรุ่งโรจน์เช่นนี้ (โยเซฟ ไปข้างซ้ายจากและพูดว่า) แหม ดาวประหลาด เอ๊ะ มีคนแปลกหน้าสามคนมาที่นี่ เขาเป็นใครกันเขาเป็นคนต่างชาติไม่ใช่ชาติเรา (เสียงข้างในโรง) ไซ่แล้ว โธ่แน่ะที่นี้เอง คุณซิดวงดาวที่นำทางเรามา ส่องลงตรงนี้ (มาเรีย ก้มลงเห็นอรางหญ้า เอามือปิดไว้)

โยเซฟ (พูดกับคนข้างนอก) คุณมีความประสงค์อะไรจึงมาที่นี่ ที่นี้ละ มีแต่มารดาและบุตร เกิดใหม่ คุณอย่ามารบกวนเขาเลย

(นักปราชญ์ทั้งสาม เข้ามา)

วิทวัส เราเป็นชนชาติตะวันออก ที่คอยสำรวจท้องฟ้า

เมธาวิ ดวงดาวที่กำลังส่องแสงลงที่คอกวันนี้ได้ปรากฏแก่เรา ถ้าแสงดาวนั้น ได้นำเรามาถึงที่นี่

วิทวัส เราทราบว่ กษัตริย์องค์ใหม่ได้ประสูติในพิภพนี้

เมธาวิ กษัตริย์ผู้บริสุทธิ์

บัณฑิต พระผู้ช่วยให้พ้นบาป

เมธาวิ เราได้แวะไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อถามกษัตริย์เฮโรด ผู้เป็นประมุขของชาติว่า กษัตริย์ผู้ตายประสูติที่ไหน

มาเรีย (พูดอย่างตกใจ) เฮโรด โหดร้ายมาก

โยเซฟ (อย่างตกใจ) เฮโรดตรัสว่าอย่างไร?

วิทวัส พระองค์ได้เรียกพวกอำมาตย์ประชุม แล้วถามถึงเรื่องนี้ อำมาตย์เหล่านั้นก็ได้ตรวจค้น ต้นฉบับคัมภีร์และพบในตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ จึงทูลว่า พระองค์จะประสูติในเมืองเบธเลเฮม ดังนั้น เราจึงได้ติดตามลำแสงดาวมาถึงนี้

โยเซฟ (ยังมีความหวาดกลัว) แต่เฮโรดตรัสว่าอย่างไร?

เมธาวิ พระองค์ตรัสถามเราอย่างสุภาพ และขอให้เรากลับไปและรายงานให้พระองค์ทราบว่า เราได้พบกษัตริย์ที่ทรงประสูติใหม่ที่ไหน

มาเรีย โอ เราไม่ไว้ใจท่านเลย ถ้าพระองค์ทราบ พระองค์คงจะทำอันตรายแก่กุมารน้อยของเราแน่

บัณฑิต เราก้ไม่ไว้ใจพระองค์เหมือนกัน เราจะไม่กลับไปเฝ้าพระองค์อีก เพราะพระเจ้าผู้สูงสุด ได้ปรากฏแก่เราในความฝัน และได้ห้ามมิให้เรากลับไปเฝ้ากษัตริย์เฮโรดอีก

วิทวัส เราทราบว่า เราได้พบกษัตริย์ของเราแล้ว เพราะว่าดาวได้นำเรามาถึงที่นี่ และยังส่องแสงตรงสถานที่นี้เอง (คุกเข่าลงข้าง ๆ อรางหญ้าและพูดอย่างถ่อมตัว) โอ พระกุมารน้อยนี้เอง ที่ความ

สว่างของดวงดาวได้พามาเฝ้าพระองค์ พระองค์เป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าขอถวายตัวแทบพระบาท
พระองค์ข้าพเจ้าขอถวายทองคำของข้าพเจ้านี้แด่พระองค์ (ถวายของ)

เมธาวิ (คุกเข่าลง) โอ พระผู้บริสุทธิ์จากเบื้องบน ดาวอันมหัศจรรย์ได้ประกาศถึงพระองค์
ข้าพเจ้าขอถวายกำยานแทบฝ่าพระบาทพระองค์ ผู้ที่ข้าพเจ้ามีความเคารพและนับถืออย่างสูงสุด (ถวาย
กำยาน)

บัณฑิต (คุกเข่า) ทองคำหรือกำยานก็ดี ข้าพเจ้าไม่มีถวายต่อพระองค์ ข้าพเจ้าขอนามคยอบเพื่อ
ถวายแด่พระองค์เพราะข้าพเจ้าและภรรยา มีแต่ความโศกเศร้าและความทุกข์ทรมาน (ถวายมคยอบ) (มี
เสียงดนตรีเบา ๆ และเสียงร้องเพลง เมื่อเพลงจบนักปราชญ์ทั้งสามก็ลุกขึ้น)

วิทวัส เดียวนี้เราทั้งสามจะกลับไปเมืองแคลเดีย เราจะได้เล่าเหตุการณ์ที่เราได้พบกษัตริย์ผู้
ยิ่งใหญ่ให้คนอื่น ๆ ทราบ

เมธาวิ ดวงดาวได้พาเรามาถึงผู้บริสุทธิ์จากเบื้องบน และเราได้นมัสการแทบพระบาทของ
พระองค์แล้ว

บัณฑิต ผมคิดว่า เราควรจะเดินทางกลับไปเร็ว เพราะไกลมาก

วิทวัส ขากลับเราต้องหาทางใหม่

เมธาวิ เราไม่ไว้ในเฮโรดเลย เรากลัวว่า จะมาทำอันตรายแก่พระกุมาร

บัณฑิต คุณได้เห็นพระพักตร์อันคร่ำครวญของกษัตริย์เฮโรดไหม? เมื่อเราได้ถามถึงกษัตริย์ที่
ประสูติใหม่ ผมคิดว่าเราไม่ควรจะบอกให้พระองค์ทรงทราบ ลาก่อนละครับ (นักปราชญ์ทั้งสาม
นมัสการพระองค์แล้วเข้าโรง)

มาเรีย นักปราชญ์ทั้งสามคนนี้มาแต่แดนไกล แต่เขายังได้คุกเข่าลงและนมัสการพระกุมารนี้
เขาได้เรียกพระองค์ว่าเป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่และผู้บริสุทธิ์ (อย่างแปลกใจ) เอ๊ะ พระผู้ช่วยให้พ้นบาป ฉัน
ไม่เข้าใจเลย (ก้มลงมองในรางหญ้าและยืม) โอ ลูกรักของแม่ นำเอ็นดูจริง

ปรานี พระองค์เป็นพระกุมารที่น่ารักน่าเอ็นดูแท้ พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้พ้นบาป เป็นไป
ได้หรือ

มาเรีย (มองปรานีและเอามือจับแขน) คุณเอื้อเฟื้อต่อเรามาก ฉันไม่ทราบว่า จะทดแทน
บุญคุณของคุณอย่างไร จึงจะสมกับความเมตตาอารีย์ของคุณ

ปรานี ฉันมีความยินดียิ่ง ที่ช่วยเหลือคุณ

มาเรีย นักปราชญ์ทั้งสามได้นำของอันมีค่า มาถวายแด่พระกุมารของเรา

โยเซฟ ทองคำอันเหลืออร่ามสำหรับกษัตริย์

ปรานี กำยานสำหรับผู้บริสุทธิ์

มาเรีย และมดยอบจะเป็นเครื่องหมาย แสดงถึงความทนทุกข์ทรมานของพระกุมารที่รักของเราหรือไม่? (เข้าโรง)

(ปิดฉากที่ 2)
(ดนตรีบรรเลงพิเศษ)

ฉากที่ 3

(ดวงดาวออกมา)

ดวงดาว ข้าพเจ้าดวงดาวของพระองค์ ได้ประกาศให้นักปราชญ์ชาติตะวันออก ทราบถึงการประสูติของพระมหากษัตริย์ แล้วด้วยลำแสงได้พาเขามาถึงที่พระองค์ประทับอยู่ เขาได้นมัสการพระกุมารน้อยแห่งเมืองเบธเลเฮ็ม และได้ถวายของขวัญอันประเสริฐแก่พระองค์ ครั้นเมื่อเขาได้กลับไปยังบ้านเมืองของเขาแล้ว เขาได้นำข่าวดีไปบอกแก่ชาวเมืองว่า เขาได้พบกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ (ดวงดาว เข้าโรง) (เปิดฉากเห็นคาคฟ้าบ้านของบัณฑิต ภรรยาของนักปราชญ์ทั้งสามคนกำลังนั่งคุยกัน แต่ปริศนา นอนอยู่ที่เตียง บัณฑิต วิทวัส และ เมธาวิ ต่างก็เข้ามาขึ้นข้าง ๆ ภรรยาของเขา)

ปริศนา คุณทั้งสามเดินทางไปนานแล้ว และในที่สุดก็ได้กลับมา แหม ฉันมีความยินดีมาก
ภรรยา จงเล่าถึงการเดินทางให้เราฟังบ้างซิ คุณได้พบกษัตริย์องค์นั้นแล้วหรือ?

มารศรี ดวงดาวได้พาท่านไปถึงไหน?

(เพ็ชร์รัตน์ เข้าไปยืนที่ประตูอย่างเงียบ ๆ โดยไม่มีใครสังเกต)

วิทวัส เราได้พบพระกุมารประทับอยู่ในคอกวัวที่เมืองเบธเลเฮ็ม เป็นครอบครัวที่ไม่สู้จะร่ำรวยนักครอบครัวหนึ่งมารดาของพระองค์เป็นสามัญชน เป็นการประสูติที่แปลกมากสำหรับกษัตริย์ แต่ว่าเมื่อผมได้เข้าไปในที่ที่พระองค์ประทับอยู่ที่นั่น ผมมีความรู้สึกทันทีว่า พระกุมารนี้จะทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ผมมีความยินดีมากที่ได้ถวายสมบัติอันมีค่าที่สุดของผมแก่พระองค์

เมธาวิ ผมรู้สึกวุ่นวายในท้องของพระกุมารนั้น มีฤทธานุภาพอันมหัศจรรย์ยิ่ง ผมอธิบายไม่ได้เลยว่า เวลานั้นมีอะไรเกิดขึ้นในใจผม ซึ่งทำให้ผมคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ พระองค์ผู้นี้มีอำนาจเหนือกษัตริย์ใด ๆ พระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกนี้ได้ทรงใช้มา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริงของเราซึ่งเราได้สืบทอดมาหลายปีแล้ว

บัณฑิต พระองค์เป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ทรงเป็นโอรสของผู้ที่ทรงสร้างโลก แต่พระองค์คงเป็นมากกว่านี้อีกเมื่อผมเข้าไปในคอกวัว ผมคิดว่า มดขอบของผมเป็นของขวัญที่เหมาะสมสำหรับพระองค์ (มองที่ปริศนา) จะอย่างไรก็ตาม ความฝันของน้องคงเป็นความจริง ผมทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นบาปและพระองค์อาจจะทรงทราบถึงความทุกข์ทรมานและความโศกเศร้าของเรา ผมได้คุกเข่าลงและนำมดขอบถวายแทบพระบาทพระองค์ ดูเหมือนว่าตรงที่พระองค์บรรทมอยู่นั้น มีเงาไม้กางเขนทาบอยู่

ปริศนา คุณทั้งสามได้นำข่าวดีมาเล่าแก่เรา ดิฉันพยายามหลายครั้งที่จะทราบถึงสิ่งลึกลับที่เกี่ยวกับโลกนี้ และในที่สุดดิฉันก็ทราบความจริง

กรรณิการ์ คุณวิทวัส ดิฉันมีความยินดีมาก ที่ท่านได้ถวายสมบัติที่ประเสริฐที่สุดของเรา เทบพระบาทพระองค์ เพราะไม่มีอะไรนอกจากสิ่งประเสริฐเท่านั้น จึงเหมาะสำหรับพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้น จากความผิดบาปทั้งปวง

มารศรี เดียวนี้ เรานมัสการพระเจ้าที่แท้จริงได้ โอ แต่ก่อนนี้ดิฉันอยากรู้จักพระองค์เหลือเกิน (เพ็ชรรัตน์ เข้ามาโดยเร็วขึ้นกลางเวที)

เพ็ชรรัตน์ ผมไม่อยากเข้ามารบกวนพวกคุณเลยแต่ผมได้ฟังเรื่องราวแล้ว (ทุกคนมอง เพ็ชรรัตน์) โอ คุณเล่าถึงเรื่องประหลาดเหลือเกิน แต่คุณทั้งสามเป็นนักปราชญ์ที่มีสติปัญญาเฉียบแหลม ไม่ว่าคุณจะทำอะไรใคร ๆ ก็เชื่อคุณแน่ใจแล้วหรือ?

บัณฑิต (เดินไปจับแขนเพ็ชรรัตน์พูดอย่างจริงจัง) คุณเพ็ชรรัตน์ เรื่องอันใดผมไม่เคยเชื่อมั่น เหมือนเรื่องนี้เลยผมเสียใจที่คุณไม่ร่วมทางไปกับเรา เพื่อคุณจะได้เห็นด้วยตาของคุณเอง

วิทวัส (พูดเร็ว) ถ้าคุณได้ไปเห็นพระองค์ คุณจะไม่สงสัยเลย

เมธาวี คงมีวันหนึ่งที่คุณจะต้องเสียใจที่ไม่ได้เห็นพระองค์ เพราะคุณเห็นแก่เพชรพลอยมาก
นัก

เพ็ชรรัตน์ (มองผู้หญิง 3 คน) คุณเชื่อในเรื่องนี้ด้วยหรือ?

ปรีศนา เชื่อดี ตั้งแต่ดาวนั้นได้ปรากฏในท้องฟ้า ฉันรู้สึกว่าเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ

มารศรี คุณรู้สึกว่าเป็นเรื่องนี้เป็นความจริงหรือ?

กรรณิการ์ ดิฉันอยากให้ท่านเชื่ออย่างเราบ้าง

เพ็ชรรัตน์ น่าอัศจรรย์จริง ๆ เหนือความเข้าใจของผม (โดยมั่นใจ) แต่ผมก็เชื่อ เหมือนกัน เมื่อได้ขึ้นพวกคุณกล่าวถึงดาวดวงนั้น ผมทราบว่าจะเยาะเย้ยคุณ แต่ผมขอมสารภาพ ผิดจริงอยู่ เวลานั้นผมปรารถนาเพชรพลอย ผมอดใจไม่ได้ จึงถือโอกาสซื้อแหวนสองวงนั้นขณะนี้ผม รู้สึกว่าได้เสียโอกาสอันดียิ่งในการพบกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่เสด็จมาช่วยให้เราพ้นบาป

กรรณิการ์ เมื่อคุณเชื่อแล้ว คุณไม่น่าจะเสียใจมากนัก

บัณฑิต (อย่างสุภาพ) เราไม่ต้องไปเมืองเบรเลเฮ็ม เพื่อพบพระองค์อีก ผมรู้สึกว่า พระองค์สถิต อยู่กับเรา ณ ที่นี้ด้วย (ทุกคนพยักหน้า)

เพ็ชรรัตน์ เราคุกเข่าลงนมัสการพระองค์เดี๋ยวนี้ได้ไหม ผมไม่อยากรออีก แม้แต่นาที เดียว ที่จะถวายตัวต่อพระองค์ (ทุกคนคุกเข่าลง เว้นแต่ปรีศนาที่นอนป่วย)

(ปิดฉาก ดวงดาว ออกมาทันที)

ดวงดาว วันนี้ท้องฟ้ามืดมัว เต็มไปด้วยเมฆหมอกคลุมโลกอันปราศจากความสงบสุข เดียวนี้ โลกเรามีแต่ความทุกข์ทรมาน แต่พระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานโอโรสองค์เดียวของพระองค์ เพื่อ

ทุกคนที่วางใจในโอรสนั้น จะมีได้พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้าซึ่งเป็นดวงดาวของพระองค์ ได้พานักปราชญ์ไปนมัสการแทบพระบาทของพระองค์ และยังคงทอแสงกำจัดความมืดอยู่ ทุก ๆ คนที่อยากจะเห็นความสว่างที่นำถึงพระเจ้านั้นต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในพระองค์ และด้วยความหวังจะได้พบพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าดวงดาวของพระองค์ ยังคงเรียกร้องมนุษย์ทั้งหลายให้เข้าเฝ้าพระองค์ และจะเรียกร้องต่อไปจนตราบชั่วฟ้าดินสลาย

(พวกนักร้องในโรง ร้องเพลง “ขอเชิญท่านผู้วางใจ”)

ปิดฉากที่ 3 องค์กรที่ 2

จบ

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์ พระนคร, 4

มีละครคริสตมาสเรื่องดังต่อไปนี้

“ดวงดาวในท้องฟ้า” เล่มละ 1.00 บาท

“เสื้อสีนลาย” (เล่มละ 50 สตางค์)

“ดาวนำทาง” (เล่มละ 50 สตางค์)